

Cuvînt către participanții la concurs

de CEZAR PETRESCU

Pină la 23 August 1944, poporul nostru a trăit în cea mai mare umilință. Umlință și suferință.

Căci e o umilință și suferință să fii pomenit numai cînd e vorba de cel mai mare număr al neștiutorilor de carte din toate țările Europei.

Visul cel rău s-a sfîrșit. Parcă au trecut de atunci o sută de ani, nu aproape zece.

Dar roadele depline abia acum începem a le culege. Abia acum, odată cu celelalte binefaceri ale științei de carte, satele noastre se înfruptă tot mai larg și din celelalte bunuri ale culturii despre care nici nu se pomenea odinioară: teatru, jocuri, coruri, muzică instrumentală. Numai gîndiți-vă cit de pustie era o zi de sărbătoare în trecut pentru tineretul satelor în care clo-cotea viața și nu-și găsea loc să izbucnească!

În aceste luni, cînd se deslășoară cel de-al treilea concurs al echipelor artistice, avem răgazul să privim către prezent și către viitor. Însemnat este ajutorul învățătorilor în munca cultural-artistică. Aceasta s-a dovedit încă în etapa pe comune a concursului, cînd cele mai multe echipe artistice, în bună măsură înființate de curînd, au dobîndit succese și mai frumoase ca la primele două întreceri pe țară.

Mulți dintre analfabeții de ieri — țărani muncitori — se încumetă a iuca teatru și a recita stihuri, fără a rămîne mai prejos cu mult de adevărații artiști. Multe dintre căminele culturale, în afară de echipele de cor, de joc și de teatru, se prezintă la concurs cu artiști vocali, recitatori, soliști, fanfare și orchestre. Multe sate au a se lăuda cu brigăzile artistice de agitație, menite să dea scurte spectacole chiar la locurile de muncă, pe cîmp, la cooperativă, la moară, la treier. Și toți, în afară de izvoarele nesecătuite ale folclorului local și general, apelează la noi scriitorii și compozitorii, să le punem la îndemînă tot alte poezii, alte povestiri scurte de lectură, alte piese și alte cîntece legate direct de lupta pentru primenirea satelor.

Mai este vreo mirare că din aceste mulțimi osîndite altă dată să piară cu darurile lor neștiute de nimeni, mai este de mirare că au răsărit atîtea talente din popor? E Ileana Constantinescu, țărancă muncitoare, astăzi solistă la radio. E Maria Zilieru, altă țărancă muncitoare, care a cîntat la cel de-al treilea Festival al Tineretului de la Berlin și astă-vară la București. E Ion Muraru din Racovița, regiunea Timișoara, țaran colectivizat, ager și neîntrecut dirijor de cor. Și atîția alții, atîtea altele!...

Toți și toate ne trimit salutul lor.

Pe cîți dintre noi ne-ar răbda însă inima să nu le trimitem îndemnurile cu glasuri pline de emoție:

— Vă mulțumim! Înainte!... Înainte, căci trăim abia începutul schimbărilor celor mari ale poporului, pentru care am luptat și noi în tinerețe!

ALBINA

Revista săptămînală
a așezămintelor culturale

ANUL 57 Seria II-a Nr. 335

8 pagini — 15 bani

Miercuri 26 mai 1954

AJUTOR FRĂȚESC

Nu de mult a sosit în Leordeni un oaspete de seamă: compozitorul Danga. Il chemaseră artiștii amatori. Il chemaseră să le pună pe note cîntecul „In gară la Leordeni”, pe care bunicii celor mai tineri dintre artiștii amatori l-au născocit acum șaptezeci de ani, cînd prima locomotivă a fluierat prelung la intrarea în stație.

Duminică, leordenii au avut alți oaspeți de preț: pe artiștii amatori ai echipei sindicale O.C.L. Pitești. De la ei, de la oamenii muncii de la oraș, artiștii amatori din Leordeni au învățat să cînte, să danseze, să joace în piesele de teatru mai bine ca pină acum.

Cine ascultă Imnul de Stat al R.P.R., „Sub al păcii stindard” și „Șirba pe loc”, interpretate de corul căminului cultural din Leordeni, rămîne cu amintiri de neșters. Dar și mai bine va cînta corul de-acum încolo; spectacolul dat de echipa sindicală O.C.L. Pitești a fost o școală de măiestrie artistică. În fotografie: o parte a corului căminului cultural din Leordeni.

Pe coastele cu livezi și vii

Dealurile care străjuiesc comuna Suvorov din regiunea Focșani sînt împodobite cu bogate livezi, cărora țărani muncitori le dau o bună îngrijire. Ei au făcut la timp toate lucrările cerute pină acum în livezi, ca de pildă: curățirea de uscături, dis-

trugerea omizilor, combaterea păduchilor de San-José și completarea golerilor, iar de curînd s-au pregătit să stropescă pomii cu arseniac de plumb contra viermilor fructelor și a altor boli.

★

În regiunea Focșani sînt și vii renumite. La gospodăria agricolă colectivă „21 Decembrie” din comuna Jariștea, avînd necontenit sprijinul inginerului Aurel Blidaru de la gospodăria agricolă de stat Odobești, colectiviștii au desfășurat în bune

Pe întînsul patriei

condiții și la timp lucrările din vie, ca: dezgropatul și tăiatul viței pe întreaga suprafață de 102 hectare, apoi aratul și săpatul pe 95 hectare din vie, iar pină la 21 mai au făcut arăciul pe o suprafață de 53 hectare.

Acum ei se pregătesc pentru celelalte lucrări de îngrijire, reparînd 50 pompe de stropit via, cazane de transportat apa, etc.

V. Manolescu
corespondent

Îngrijesc culturile de legume

Gospodăria agricolă colectivă „Zorile vieții noi” din comuna Cindești, raionul Buhuși, are oameni harnici și pricepuți. Ei și-au luat angajamentul să fie primii în regiunea Bacău la lucrările din grădina de legume.

Colectiviștii au răsădit la vreme 5.000 fire de roșii, iar pe o suprafață de un heclar au pus răsăduri

de varză; nu de mult pe un alt heclar de grădina ei au semănat harbuji și castraveți. La timp potrivit au pornit și la lucrările de îngrijire a legumelor. Astfel, pină la 22 mai, membrii brigăzii legumicole au prășit 5.000 metri pătrați ceapă și 5.000 metri pătrați mazăre. De asemenea, au plivit, rărit și prășit 2.500 metri pătrați morcovi.

În fruntea muncii însușite se află utemistele Elena și Lucreția Gherasim și priceputul brigadier legumicol Vasia Davidov.

Tache Vasilache
corespondent

Primul camion al colectivei

Într-una din aceste minunate zile de primăvară, colectiviștii din Știubei, raionul R. Sărat, au luat o hotărîre puțin obișnuită. În adunare generală ei au aprobat cumpărarea unui autocamion pentru gospodăria lor colectivă.

Doar 5 zile au trecut de la îndeplinirea formelor și consiliul de conducere al gospodăriei colective a luat în primire de la U.R.C.A.D. camionul nou nouț de fabricație sovietică. E greu să descrii bucuria colectiviștilor și mirarea țărănilor muncitori din sectorul individual cînd minunata mașină a intrat pe poarta colectivei. U.T.M.-ista Vioreca Crăciun nu a putut răbda să nu propună ca echipa artistică a colectivei să meargă în schimb de experiență cu mașina. Simion P. Dumitru gîndindu-se la recolte, a propus ca în locurile mai îndepărtate colectiviștii să fie duși cu camionul pentru a cîștiga timp.

Colectiviștii din Știubei au camion propriu. Autocamioane vor mai avea și alte gospodării colective. Nu peste mult timp vor avea și mașini electrice pentru muls vacile, pentru tuns oile. Iar într-o zi nu se va mai mira nimeni dacă cei mai harnici colectiviști vor avea mașinile lor proprii, așa cum au fericirii colhoznicii sovietici.

Șt. Ionescu
corespondent

CE SĂ CITIM:

L viu Rebreanu
„Răscoala“

— Sergent! Tu! Da! Ia șase oameni! Duceți pe țilharul ăsta în fundul grădinii! Acolo să fie împușcat! ai înțeles sergent? — a ordonat maiorul Tănăsescu.

Așa au fost trimiși în anul 1907, 11.000 de țărani la moarte, fiindcă și-au cerut dreptul la viață. „Răscoala“, romanul lui Liviu Rebreanu,

înfățișează tabloul ridicării țărăniilor asupra, ajunsă cu cuțitul la os, împotriva moșierilor, arendașilor, a puterii statului burghezomoșieresc.

— N-a sosit încă ceasul dreptății, cucoane Grigoriță — spune spre sfârșitul romanului țăranul Lupu Chirițoiu — dar trebuie să sosească odată și odată, că lume fără dreptate nu se poate.

Punând față în față viața de mizerie a țărănimii descrisă în paginile romanului „Răscoala“ și viața tot mai plină de bucurii ce clocoțeste în satele patriei noastre astăzi, ne dăm mai bine seama de drumul străbătut în cei aproape zece ani de la eliberarea țării.

Tiberiu Vornic

„Intîmplări din pragul
veacului“

Acțiunea acestei nuvele se petrece pe la începutul secolului nostru, cînd pe măsură ce creștea mizeria celor ce munceau, creștea și hotărîrea lor de luptă împotriva a-supritorilor. Gîndirea eroului nuvelei, țăranul Vasile Popa, e luminată ca de un far, de învățătorul Medrea și muncitorii de la oraș. La rîndul său, Vasile Popa îndrumă spre luptă pe cei mai dîrji țărani din jur, care-l urmează cu încredere.

Intemnițările și schingiuirile de care se folosesc vrăjmașii (moșierul și autoritățile) nu fac decît să-l călească. Scăpat din închisoare, continuă cu și mai multă hotărîre lupta sa împotriva a-supritorilor. Citind nuvele, sătenii vor avea în față un tablou din viața de mizerie și luptă din trecut a poporului nostru.

Din activitatea culturală de masă

Rodnică este activitatea bibliotecii din comuna Vișina, raionul Găești. Numai în luna aprilie țărani din Vișina au citit 2.130 cărți, dintre care 538 au fost broșuri agrotehnice. Brigadierul colectivei, Gh. Rotaru, țăranul muncitor Dumitru Galbenu și alții au citit cărți și broșuri ca „Semănatul în cuiburi așezate în pătrat sporește recolta de porumb“, „Combaterea dăunătorilor plantelor agricole“, etc. Din aceste cărți ei au învățat să muncească mai bine pămîntul. Dumitru Galbenu a însămintat terenul său cu porumb în cuiburi așezate în pătrat, după sfaturile din broșură.

Afară de cititul individual, bi-

bliotecarul Ion Marinaș a organizat 7 cercuri de citit în colectiv, care funcționează în casele celor mai buni cititori.

★

Aproape 100 țărani muncitori din satul Cozmești, au ascultat zilele trecute la căminul cultural conferința: „Origina vieții pe pămînt și fazele de dezvoltare ale omenirii“ ținută de tovarășa Elena Cojocaru, delegată a filialei S.R.S.C. Pașcani. Conferința a fost susținută de un bogat material documentar. Țăranii muncitori prezenți au arătat un deosebit interes pentru problemele de știință și au cerut să asculte cit mai des asemenea conferințe.

Ni se semnaleză că:

La vestea că și copiii lor vor avea un local bun de școală, locuitorii cătunului Copalnic, raionul Lăpuș, au pornit cu avînt la stringerea fondurilor necesare acestei construcții. Astfel, ei au reușit ca în decurs de cîteva luni să cumpere 2.000 bucăți țigla și 1.500 kg. var. Ceva mai mult. În primăvara anului 1952 au început și lucrările de construcție a căminului. Inșă datorită nepăsării șfatului popular comunal față de acțiunile cetățenești, lucrările sînt întrerupte de multă vreme.

Bob Vasile
corespondent

În dorința de a-și construi cît mai repede un cămin cultural în comuna lor, țărani muncitori din Severinești, raionul Turnu Severin, au strîns prin autoimpunere suma de 10.000 lei. Din acești bani ei au cumpărat 6.000 kg. ciment, 160 kg. cuie și cîteva metri cubi de material lemnos. Dar comitetul executiv al șfatului popular comunal nu se mai interesează de mersul construcției și lucrările au fost întrerupte, iar materialul zace sub cerul liber, în fața șfatului popular.

Borontea Gheorghe
corespondent

Au deprins obiceiul economisirii prin C. E. C.

De multă vreme și-a pus în gînd țăranul muncitor Guțoiu Constantin din comuna Filimon Sirbu, raionul Făurei, să-și cumpere un loc de casă. Aduna omul destui bani, dar nu știa cum se făcea că odată se pomenea cu punga împușcată. Dă pe una, cumpără alta, banii se duceau. Oricît ai ține baierile pungi strînse, cînd îi ai în mină, banii se duc nu știi pe ce.

Hei, dar toată boala își are și leacul ei. Așa și cu risipa banului. Guțoiu Constantin i-a găsit leacul. Și-a luat omul un libret C.E.C. Azi o sută, miine două, tot depunînd, banii s-au adunat și așa pe nesimțite s-a pomnit cu suma întregită pentru a-și cumpăra locul de casă.

Dar credeți că Guțoiu Constantin este singurul care prin bani eco-

nomisiți la C.E.C. și-a putut împlini o dorință, un plan al lui? Țăranca colectivistă Manea Tudora din gospodăria colectivă Rușețu, regiunea Galați, prin depuneri la C.E.C. și-a cumpărat mobilă; tractoristul Teodor Beraru de la S.M.T. Alba, regiunea Hunedoara, și-a cumpărat bicicletă. Sînt mii și mii de țărani muncitori care se bucură de avantajele depunerilor la C.E.C. Țărani muncitori, depuneți-vă cu încredere banii la C.E.C.! Banii păstrați pe librete de economii sînt garantați de stat. Depunătorii se bucură de plata unei dobinzi de 5 la sută anual pentru sumele depuse. Cei ce doresc, pot folosi și librete C.E.C. cu cîștiguri de 100 la sută, 200 la sută și 250 la sută prin trageri la sorți ce au loc de patru ori anual.

Colectul juridic

Braconajul

Prin alcătuirea ei geografică, patria noastră este un loc minunat de dezvoltare a vînatului și peștelui. La noi în țară sînt soiuri de vînat și pești care astăzi se întîlnesc în puține locuri în lume. Să dăm ca pildă cerbul, capra neagră, dropia, acestea din rîndurile vînatului; loștrița, mreana, somnul, între pești.

Țara noastră poate recolta anual carne de vînat și pește care să acopere consumul intern și să creeze posibilități de export. Dar pentru a ajunge la astfel de rezultate, vînatul cît și pescuitul trebuie făcute cu multă chibzuință. Prin braconaj, adică prin vînatul și pescuitul nelegal, în afara epocilor stabilite de lege și cu alte mijloace decît cele arătate de lege, se poate ajunge la distrugerea în întregime a stocului de vînat și pește dintr-o regiune. Vînatul și pescuitul sînt oprite, bunăoară, în epocile de reproducere (de înmulțire);

apoi vînatul și pescuitul sînt oprite în anumite locuri, pentru a se asigura buna creștere și înmulțire a vînatului. Astfel, după prevederile legii, sînt stabilite speciile de vînat și epocile de vînat. De pildă, în cursul verii, de la 1 iunie pînă la 31 octombrie, putem vîna țapii de capră roșie; între 15 august—30 noiembrie, putem vîna prepelițele și cîrsteii. Se pot vîna în tot cursul anului lupii, rișii, vulpile, pisicile sălbatice, vidrele, dihorii, precum și păsările răpitoare care nu sînt supuse unui regim de ocrotire. Dar este cu desăvîrșire oprit de a vîna în tot cursul anului păsările declarate folositoare agriculturii și silviculturii, cum sînt păsările cîntătoare și cele insectivore, precum și corbii și berzele.

Nerespectînd aceste reguli, în-

seamnă că odată cu distrugerea stocului, distrugem și generații întregi de urmași. Vînatul și peștele sînt bogății de seamă ale țării, să fie valorificate cît mai din timp, prin respectarea legilor care le protejează.

Cum se poate obține permisul de vînat și cine are dreptul de a vîna? Legea arată limpede că vînatul o poate exercita orice cetățean care are vîrsta de 18 ani, este membru al Asociației generale a vînativilor din R.P.R. și are asupra lui permisele legale de vînat și de port-armă de vînat.

Este în interesul nostru, al tuturor, ca vînatul și peștele, aceste bogății de seamă ale țării, să fie valorificate cît mai din timp, prin respectarea legilor care le protejează.

Curiozități științifice

De cîtă apă are nevoie
planta!

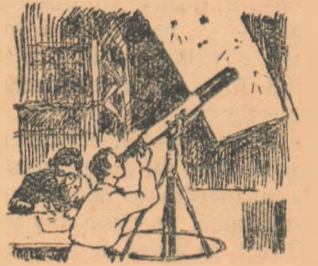
Un fir de grîu ca să crească în greutate (substanță uscată) cu un gram, are nevoie de 500 grame apă.

Grîul de pe un hectar care dă o producție de 1.500 kg. boabe și 3.000 kg. paie, absoarbe uriașă cantitate de 2.250.000 litri apă. Această din cauză că 1.000 grame apă nu conțin decît cel mult 2 grame de substanțe hrănitoare pentru plantă.

Ce-i un an lumină?

Anul lumină este o unitate de măsură. Deși se numește an lumină, această unitate de măsură nu este folosită pentru măsurarea timpului, ci a distanței.

Lumina străbate într-o secundă 300.000 kilometri; într-un minut 18.000.000 kilometri; iar într-o oră 1.080.000.000 km. Pentru a afla ce distanță străbate lumina într-un an, adică mărimea unui an lumină, ar trebui să-nmulțim ultimul nu-

măr cu 8.760 (24×365). Ar ieși un număr pe care puțin din noi îl putem citi. Steaua Proxima, numită astfel fiindcă e cea mai aproape de noi, se află la o distanță de patru ani lumină de pămînt. Dacă transformăm cei patru ani lumină în kilometri obținem numărul 38.000.000.000. Și nu uitați că aceasta este steaua cea mai aproape de pămînt.

Jocuri distractive

MONOVERBUL este un joc a cărui dezlegare este formată dintr-un singur cuvînt și soluția se găsește cu ajutorul prepozițiilor, conjuncțiilor, verbelor, adiectivelor adverbilor, etc. El poate fi reprezentat grafic prin litere, cifre sau ilustrații. Fiecare monoverb își are o cheie a sa, după care îi găsești rezolvarea. De pildă, în cazul acestui monoverb: $\frac{T}{R}$ cu cheia 3—6.

Prima cifră indică din cite părți este format monoverbul, iar a doua cifră arată cite litere are cuvîntul căutat. Dezlegarea monoverbului de mai sus este PE-RE-TE (adică peste (pe) litera R (re) este litera T (te) = perete). Cuvîntul găsit este format din trei părți: pe-re-te și are 6 litere.

Iată acum alte monoverbe pe care încercați să le dezlegați.

Monoverb...	Monoverb...
casnic	agricol
3 — 5	3 — 6
S	P
T	N

DEZLEGĂRILE JOCURILOR
DIN NR. 334

Șaradă = MAR (fruct) — AR (măsură) = MARAR (zarzavat).

Triunghi. Orizontal și vertical:
1) TRACTOR. 2) RASARI. 3) ASANA. 4) CANA. 5) TRA. 6) OI. 7. R.

Oamenii vrednici din Jabăr

Soarele nu se ivise încă, dar orizontul curat ca lacrima arăta că azi va fi o zi frumoasă. La centrul de reparat unelte din satul Jabăr, Zippert Francisc lucra de zor. Vreo 20 de prășitoare așteptau să treacă prin mina lui.

— Eu las prășitoarea aici. Văd că alții s-au sculat mai de dimineață ca mine. Până mi-o repari mă duc să plivesc griul, să nu mi-o ia și aici alții înainte, — spuse Lazăr Constantin și se îndreptă grăbit spre cimp.

— Uite ce, meștere, — intră în vorbă Lupșa Paul. Eu n-am prășitoare și am adus plugul. Mi-a spus vecinul că-l poți schimba în prășitoare. Am însămințat cartofii în pătrat și tare aș vrea să intru cu prășitoarea printre rinduri. Știi, au răsărit așa de frumos!... Cind privești lanul parcă-i o foaie de caiet în pătrățele. Bun e și marcatorul asta.

★

Pe ogoarele din jurul satului Jabăr, raionul Lugoj, primăvara a sosit de mult. Griul de toamnă înaltuș se vâlurește în adierea ușoară a vântului. Tufșoarele de cartofi au crescut și ele și acum așteaptă prima prășită. Țăranul muncitor Lazăr Constantin își plivește griul. Cu băgare de seamă înaintează prin lan și cu un băț în capătul căruia se află o bucată de fier ascuțită taie pământul și rapița, adunându-le pe haț. Din cind în cind își ridică ochii și privește în jur. Nu departe de el, Lazăr Simion cu soția dau prima prășită la floarea soarelui. Mai încolo Farcaș Ion prășește sfecla de zahăr, iar soția și copiii lui plivesc griul. Peste tot se muncește de zor.

— Oare cine va fi scris diseară pe tabela de onoare a sfatului popular? se întreabă Lazăr Constantin. Dar n-apucă să-și dea cu părerea, că pe ogorul de alături apăru Duma Ion. Iși potrive prășitoarea, apoi făcu semn copilului să pornească calul. Prășitoarea înainta printre rindurile drepte de cartofi, tăind buruienile ce crescuseră odată cu planta cultivată. Cind ajunse în dreptul lui Lazăr Constantin, opri calul și spuse:

— Noroc Costache. Să știi că te-am întrecut. Eu am plivit ieri griul, azi termin cu prașila doua la cartofi și cu prima prașilă la floarea soarelui. Le-am însămințat în cuiburi în pătrat, iar acum la prășit imi vine ușor.

— Da, dar griu ca al meu mai rar, i-o întoarce Lazăr Constantin. — Anul trecut de pe un hectar și 55 ari am cules 2.645 kg. griu, iar anul acesta cred că o să scot mai mult. Ia te uită ce frumos a înspicat.

Amândoi se mândresc cu culturile. Și au de ce. Duma Ion a însămințat anul acesta cartofii iarovizați. Anul trecut de pe 14 ari a cules 3.500 kg. cartofi, deci 20.000 kg. la hectar. Ca el au însămințat cartofii iarovizați mulți țărani muncitori din Jabăr.

Seara, după o zi de muncă, țărani muncitori din Jabăr se întorceau bucurosi acasă. Mulți din ei folosind prășitoarele, au terminat prima prășită la cartofi, floarea soarelui și sfecla de zahăr. Și toți și-au plivit pînă acum griul, orzul și celelalte păioase. Nu peste multe zile ei vor avea cartofi noi, cartofi de primăvară.

MIHAIL BORZA

Tribuna frunțașului

O datorie patriotică

Mie îmi place foarte mult să citesc povestirile lui Creangă. De la acest mare scriitor, precum și de la alții, eu am învățat să iubesc din toată inima satul meu cu cele peste 700 de case, răsfirate pe Valea Chinejii. Cite odată gândul mă poartă cu 15—20 de ani în urmă. Pe atunci comuna Foltești avea o înfățișare urită. In afară de câteva case mai arătoase ale chiburilor și o școală cu două săli de clasă, nu prea avea pe ce pune ochii. Cind ploua nu puteai să răzbești de la gară în centrul satului decât cu cizmele. Dar cîți în comună aveau cizme? Cîțiva. Doar bogătanii. Ceilalți oameni nu aveau nici măcar cite o pereche de opinci ca lumea. De unde era să avem o încălțăminte și o îmbrăcăminte mai bună, cînd plăteam la

angarale pînă ne ustura la ficați?

Azi de la gară pînă în sat avem șosea pietruită. Cum intri în comună, privirile ți se opresc fără să vrei asupra magazinului universal, dispensarului veterinar și asupra celor două școli.

S-au schimbat și oamenii. Din cei peste 500 analfabeți cîți erau în comună, aproape toți știu în prezent să scrie și să citească. In comuna noastră sînt 60 de fii de țărani muncitori care urmează la școli medii și superioare pe cheltuiala statului.

Iată de ce caut ca în fiecare an să-mi plătesc la timp impozitul datorat statului, precum și cotele de carne, lapte, lînă și cereale. Cu două luni în urmă am vîndut vreo citeva păsări și mi-am plătit impozitul a-

gricol pînă la 1 august. Cele 144 kg. lapte de vacă care le aveam de predat statului pe anul acesta, le-am predat încă la începutul lunii mai.

Însă mai sînt unii țărani muncitori ca Anton Maravela, Costică N. Motoc, Vasile G. P. Ivănescu și alții, care așteaptă să le dea mereu statul și uită să-și achite datoriile pe care le au. Eu cred că fiecare poate foarte ușor să achite la timp indatoriile pe care le are, dacă va lucra pămîntul după carte, dacă va crește mai multe păsări și animale de soi și dacă va socoti că aceasta este o îndatorire patriotică făcută în folosul lui, al familiei sale și al țării întregi.

Iorgu S. Stamate
țăran muncitor
din comuna Foltești,
regiunea Galați

Să predăm la timp gogoșile de mătase

Încă din vremuri mai vechi, harnicele agricultoare și-au țesut din firele gingașe de borangic ale gogoșilor de mătase, podoabe de preț pentru casele

lor, cămăși mindre de sărbătoare împodobite cu flori, lucrate măiestru.

In afara întrebunțărilor pe care îl capătă borangicul în gospodăriile personale, gospodinele au puțința să contracteze cu statul gogoși de mătase, bucurîndu-se de importante înlesniri.

In urma apariției Hotărîrii Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la îmbunătățirea sistemului de contractare a planteelor tehnice, medicinale, aromate și a gogoșilor de mătase, numeroși țărani muncitori din comuna Simbotin, raionul Tg. Jiu, au încheiat contracte cu D.C.A. Tg. Jiu.

Maria Lilea îndrăgea de multă vreme munca de sericultor. De aceea ea a fost printre primele agricultoare din comuna Simbotin care înțelegînd avantajele contractării și-a luat angajamentul să orească viermi de mătase pentru a livra statului gogoși de mătase.

Asemeni ei și 42 gospodine din comuna Vilece, raionul Slatina, au încheiat contracte cu D.C.A.-ul.

Pentru gogoși de bună calitate, predate la centrele de colectare, crescătorii de viermi de mătase — pe lîngă primirea plății în bani — pot cumpăra la prețuri reduse: fire de bumbac la prețul de 40 lei kilogramul; stambă 90 cm. lată la prețul de 10,70 lei metrul; stambă 70 cm. lată la prețul de 8,20 lei metrul; pînză albită 80 cm. lată la prețul de 7,40 lei metrul; zefir 80 cm. lat la prețul de 8,80 lei metrul. Pentru fiecare kilogram de gogoși verzi predate se pot cumpăra: 200 grame fire de bumbac; 1,50 m. stambă, pînză albită sau zefir.

Pămînturi noi

De cîteva săptămîni nici un firisor de nor nu mai acoperise albastrul cerului. Soarele dogorea puternic. Pe cîmp, recoltele se pirjoleau. Ici-colo, pămîntul se dantelese în crăpături adinci, iar șopirlele și șoarecii de cîmp se aciuiseră pînă în fundul lor, ne mai puînd răbda arșița de afară. Mlaștinile din marginea satului lăsau un miros greu, care pe inserat devenea de nesuferit. Atunci și fînării, care peste zi stăteau ascunși în păpușis, ieșeau afară roind deasupra satului, aducînd cu ei boli nemiloase. Din moși strămoși s-a moștenit această mizerie. Oropsit pămînt!

Intr-o zi, prin 1930, Nistor Stoian, care trudise o viață întreagă pe moșia lui Iliuță Suditu, n-a mai putut răbda. Și-a strîns lăcrurile într-o boccea și a luat drumul pribegiei.

Era pe la amiază, în toamna anului 1951. Mulți săteni se adunaseră în marginea satului. Mai văzuseră ei tractoare lucrînd pe cîmp, dar așa ceva încă nu. Luptîndu-se cu glodul cleios și cu rădăcinile stu-fărișului, două tractoare arau de zor balla, care în parte fusese secală din vară. După trei zile de muncă încordată, 10 hectare de pămînt,

altă dată mocirloase, fuseseră date agriculturii.

In primăvară, colectivității au făcut din acest pămînt o grădină de zarzavat cum încă nu se găsea prin partea locului. Nistor Stoian — care acum era maistru grădinar al colectivei din Satul Nou, comuna Mircea Vodă, raionul Medgidia — îngrijea de legume și zarzavaturi așa cum învățase el din cărțile de specialitate, așa cum dorise o viață întreagă să-și muncească pămîntul

Zilnic primea ajutor de la Ion Croitoru, brigadier legumicol al colectivei. Acum și-a dat seama că și aceste locuri erau rodnice, dar bogăția lor trebuia dezgropată cu trudă.

Astăzi jumătate din mlaștina care se întindea pe 50 de hectare este dată agriculturii, iar pînă la sfîrșitul anului grădina de zarzavat a colectivei se va întinde cu încă 8 hectare în interiorul mlaștinii. In timpul liber, colectivității din Satul Nou lucrează de zor la să-

parea canalelor de scurgere și secare a mlaștinii. „Ca moliile care macină zilnic lînă, așa macinăm și noi aceste mizerii de locuri”, spune Neagu Oprea, președintele colectivei.

Intr-o după amiază a venit la colectivă tînărul tehnician legumicol de la raion, Gavriiliuc Alexandru. Ion Croitoru l-a dus în grădină și i-a arătat situația lucrărilor. Intr-un colț îl văzură pe Nistor Stoian, care încărcat de zor coșurile cu zarzavaturi. Apropiîndu-se de el, Gavriiliuc Alexandru îl întrebă de situația muncilor. Nistor răspunse mîndru:

— Sînt multe zile de cînd au fost sădite răsaturile și ghivecele nutritive. Acum am început strîngerea primei recolte de ceapă, salată, usturoi și ridichi, pe care le valorificăm prin cooperativă. Anul trecut colectiva a luat 95.000 lei de pe legume și zarzavat.

In Satul Nou, ca de altfel și comunele Sibioara, Poarta Albă și altele din raionul Medgidia, țărani, cu ajutorul tehnicii agricole înaintate, cuceresc pămînturi noi pentru agricultură. Aceste pămînturi, lucrate după știință, sînt o adevărată bogătie.

LIVIU BOBOCEA

Pe scenele concursului

— Imagini din viața artistică a satului Valea Călinești —

Peste câteva minute vor urca pe scenă. La concursul echipelor artistice ale căminelor culturale, are un rol însemnat și costumația. Iată câteva dintre coristele căminului cultural din satul Valea Călinești, raionul Topoloveni, gătindu-se cu deosebită grijă.

Fleuches Ion, interpretează din fluier o melodie populară despre frumusețea plaiurilor natale și despre bucuria de-a trăi și munci într-o țară liberă și înfloritoare. În curînd el va cânta la raion, iar mai tîrziu... poate mai departe.

Solista Mioara Ciobotaru cîntă „Ileanuța tractorista”. Tînrul colectivist Gheorghe Toroimac o acompaniază la acordeon.

Fetele le rîd de bucurie. Cîntecul prieteniei pe care abia l-au sfîrșit, a fost răsplătit cu ropote de aplauze și coriștii sînt mulțumiți.

Era seara tîrziu. La sînatul popular al comunei nu mai rămăsese decît președintele, care răsfoia un dosar, și un bărbat înalt, cu părul și mustața brumate, dar voinic, așteptînd cu receptorul la ureche. Nu-și mai văzuse de mult feciorul. Acum, acesta îl chemase din București la telefon.

— Da! Da! Cum să nu viu? strigă el deodată cu glas puternic, dar ușor tremurînd de emoție... Indată însă pe chipul său trecu o umbră ca un nor.

— A! Să stau acolo luni? Nu. Imposibil. Luni avem repetiție la căminul cultural. Sîntem în preajma concursului — se auziră apoi cuvintele mai repezi ale directorului căminului cultural. Zîmbind, președintele sînatului îl privi pe învățătorul Nae Marin. Il privi, dar nu se miră. Il cunoștea de ani de zile. Știa că munca la școală și la

căminul cultural o pune deasupra tuturor celorlalte preocupări. Că fiecare luni sau vineri — zilele lor de repetiții — sînt socotite de directorul căminului așa cum o și spune de cîtăva vreme, ca „trepte spre succesul etapei de la raion”.

„Nu e el acela care pe viscol de-ți era milă să lași un ciine afară, era nelipsit de la cămin”? gîndi președintele.

Dar munca echipelor de cor, dansuri și teatru, a soliștilor vocali și instrumentiști din Valea Călinești, raionul Tîrnăveni, n-a fost zadarnică. Artiștii amatori au făcut cinste comunei. Spre a izbîndi și la raion, învățătorul își dăruiește acum fiecare ceas liber căminului cultural. Ii antrenează în

activitatea culturală și pe cei alți învățători. Adună în jurul căminului cultural tot mai mulți țărani muncitori. Și fiecare succes al căminului îi încălzește sufletul. Bucuria lui Ion Fleuches cînd a cîntat anul trecut la radio, n-a fost cîtuși de puțin mai mică decît cea oglindită pe chipul directo-

Un slujitor al culturii noi

rului de cămin din Valea Călinești. De-l întrebă cîți copii are, Nae Marin îi răspunde plin de voie bună: mulți. Căci dragi cum îi e copilul lui, îi sînt soliștii Teodora Udrea și Gherghina Constantin, ale căror voci te încîntă, Ion Pantelie, care recită cu căldură poezii despre munca, dragostea și lupta poporului. Mîndru e directorul de oameni ca țăranul muncitor Marin Stoica, ce a fost chemat la București să arate cum a muncit de a scos 4.200 kg. porumb la hectar. Și fruntașul pe pieptul căruia lucește „Medalia Muncii” nu a uitat să vorbească și de căminul cultural, unde la unul din cele opt cercuri de citit a căpătat sumedenie de cu-

noștințe ce i-au folosit în munca cîmpului. Și ca el sînt Stan Vlăsceanu, Moise Stan, Anica Rusu care au fost fruntași la însămințat și sînt în frunte și acum la întreținerea culturilor.

— Nu știm cum să vă mulțumim, tovarășe director, — îi spuneau cîțiva dintre fruntașii în muncile agricole zilele trecute — pentru că la cămin am învățat să zmulgem pămîntului roade mai multe.

— Nu știm cum să vă mulțumim, tovarășe director — îi spuneau și flăcăii și fetele în ziua cînd au întrecut alte echipe artistice în faza pe comune.

Și mulțumirea sătenilor săi toarnă în sufletul învățătorului Nae Marin o mare bucurie și puteri noi de muncă însuflețită, pentru a ridica noi și noi fruntași ai recoltelor bogate, noi și noi activiști culturali și artiști amatori talentați.

CAJAL MALINA

In marea familie sovietică, la aniversarea a 300 de ani de la reunirea Ucrainei cu Rusia

Vreme de veacuri poporul ucrainean a fost despărțit prin hotare nefirești, vreme de veacuri a pătimit el sub jug străin. Baronii austro-ungari, panii polonezi, cotropitorii germano-fasciști și alți dușmani de peste ocean au călcat în picioare pământurile Ucrainei apusene și au exploatat fără milă oamenii muncii. Exploatarea cruntă se împletea cu asuprirea națională.

Cotropitorii străini căutau să semene vrajbă între popoarele înfrățite rus și ucrainean, între toate popoarele țării noastre. Dar aceste încercări ale dușmanilor oamenilor muncii au fost zadarnice, cum zadarnice vor fi ele întotdeauna!

Puterea sovietică, cucerită de oamenii muncii sub conducerea Partidului Comunist, a înlăturat pentru totdeauna hotarele nefirești care despărțeau popoarele patriei noastre. Ca o mamă iubitoare, ea a strins poporul ucrainean într-o singură familie, deschizând în fața lui posibilități nemărginite pentru dezvoltarea economiei și culturii sale.

Cu fiecare an își schimbă tot mai mult înfățișarea satul nostru Sokolniki din regiunea Lvov, în care se

afă colhozul „Kaganovici”. În producția colhoznică și în viața de toate zilele a colhoznicilor pătrunde tot mai temeinic electricitatea. Toate casele colhoznicilor și toate instituțiile administrative și culturale au acum electricitate, instalații de apă, radio.

În dezvoltarea economiei și culturii satului noi simțim în permanență ajutorul Partidului Comunist, al Guvernului Sovietic și al marelui popor rus, fratele nostru mai mare. Pe ogoarele noastre lucrează tractoare din Stalingrad, combine din Rostov, mașini din Liuberețk și Gmel și din alte orașe ale R.S.F.S. Ruse.

Noi am căpătat un mare ajutor în organizarea gospodăriei noastre obștești studiind experiența în muncă a colhozului „Molotov” din raionul Ramensk și a altor colhozuri fruntașe din regiunea Moscova.

O delegație a colhozului nostru a vizitat mai multe colhozuri din regiunea Moscova. Această călătorie a fost un act al prieteniei dintre popoarele înfrățite rus și ucrainean și noi vom ține minte cât vom trăi primirea frățescă ce ni s-a făcut

pretutindeni pe unde am poposit.

Ne-am întors din colhozurile regiunii Moscova hotărâți să luptăm cu și mai mult avânt pentru îndeplinirea hotărârilor istorice ale partidului și guvernului menite să ducă la dezvoltarea grabnică a tuturor ramurilor agriculturii.

Intrind în întrecere socialistă cu colhozul „Stalin” din raionul Kunțevo, regiunea Moscova, noi ne-am luat angajamentul să sporim în anul 1954 recoltele la hectar la culturile de cereale și legume, să mărim producția de lapte și să ridicăm venitul colhozului cel puțin pînă la 1.800.000 ruble.

Întrecerea socialistă și prietenia strinsă cu frații noștri ruși vor aduce colhozului noi succese în lupta pentru dezvoltarea agriculturii. Totodată aceasta va fi contribuția noastră la întărirea continuă a prieteniei de nezdruincat dintre popoarele ucrainean și rus, dintre toate popoarele Uniunii Sovietice.

U. DZIURII

șef de brigadă în colhozul „Kaganovici”,
regiunea Lvov

Ciobanul colhozului

Ferma de oi a colhozului „Proletarii” din regiunea Rostov are 3.112 oi din rasa merinos sovietic. Anul trecut s-au obținut aici peste 6 kg. lână de la fiecare oaie. Una din turmele de oi îngrijită de ciobanul șef V. Kovaliov, care cuprinde 600 oi de rasă bună, a dat în mijlociu peste 8 kg. lână de fiecare oaie.

Experiența de mulți ani a brigăzii de ciobani condusă de Kovaliov arată că în lupta pentru o producție mare de lână, lucrul cel mai de seamă este hrănirea rațională a oilor, îngrijirea și între-

ținerea lor cu pricepere. În afară de aceasta, ciobanii trebuie să-și iubească munca, să învingă greutatea ce le ies în cale și să-și îmbogățească neconținut experiența.

Brigada lui Kovaliov pune la temelia muncii sale buna hrănire a oilor în tot cursul anului. Vara oille sînt scoase la păscut și ziua și noaptea pe pășuni bune, care se împart în sectoare, și se pasc rînd pe rînd. Oille nu sînt lăsate să pască pe locuri cu buruieni. Buruienile din imasă sînt cosite. De asemenea, nu se lasă oille să pască în-

grămădite. Un cioban merge în fruntea turmei, îndrumînd și reținînd oille din față. Alt cioban mîna oille rămase în urmă. În felul acesta turma străbate numai sectorul stabilit și are întotdeauna nutreț proaspăt și nebătătorit. Kovaliov își dă silința să intre în perioada de întreținere în staul cu oille bine îngrișate.

Iarna oille sînt hrănite cu cel mai bun fin, de 6 ori pe zi, la început, iar apoi de 4 ori cu fin și de 2 ori cu paie. De la mijlocul lui februarie turma este hrănită iarăși numai cu fin. În cursul în-

tregii perioade de întreținere în staul, turma este scoasă pe vreme bună la plimbare sau pe pășunile de iarnă.

Toate aceste măsuri și reguli de întreținere a turmei de oi vara și iarna, aplicate în brigada ciobanului fruntaș V. Kovaliov, au dat brigăzii posibilitatea să obțină rezultate din cele mai bune.

Dar Kovaliov nu se oprește aici. El socoate că brigada sa are datoria să scoată la iveală noi rezerve și să ridice și mai mult productivitatea creșterii oilor cu lână fină.

Sădirea livezilor în Siberia

În regiunea Omsk din Siberia au început lucrările pentru sădirea de livezi de fructe. Colhozurile din regiune plănuiesc să sădească în acest an livezi pe o suprafață de 600 hectare.

În colhozul „Voroșilov” din raionul Ulianovsk se va sădi o livadă de 70 hectare.

Refacerea pădurilor

În regiunea Leningrad se refac pădurile de brad care au avut mult de suferit de pe urma războiului. Aici se sădesc pini și brazi.

În perioada de după război s-au împădurit aici peste 22.000 hectare. În acest an terenurile împădurite au fost mărite cu 1.175 hectare.

Ateliere mobile pentru agricultură

La uzina mecanică din Bavlensk, regiunea Vladimir, s-a pus la punct producția de ateliere mobile de reparații pentru agricultură. Aceste ateliere sînt montate pe automobile „GAZ-51”, fiind prevăzute cu o mașină de găurit, un banc de lăcătușerie, foale de fierărie și alte scule.

Primele ateliere mobile de acest fel au fost trimise în noile sovhozuri din Altai și din R.S.S. Kazahă.

Noi mașini pentru agricultura sovietică

Industria sovietică fabrică mașini pentru mecanizarea tuturor muncilor principale din agricultură. Printre acestea se află o mașină pentru recoltarea verzei, combine pentru strîngerea furajelor, plantatoare de cartofi cu patru rînduri cu care se face sădirea cartofilor după metoda cuiburilor așezate în pătrat și introducerea în același timp a îngrășămintelor. Oamenii de știință și constructorii lucrează la crearea de noi mașini care să îngăduie mecanizarea deplină a muncilor agricole, începînd cu însămințarea și terminînd cu strîngerea recoltei.

Fotbalul este una din ramurile sportive mult îndrăgite de tinerii colhoznici.

În fotografie: antrenorul echipei de fotbal din colhozul „Comuna din Paris” instruește pe jucători asupra șutului la poartă.

Ca întreg tineretul sovietic, tineretul ucrainean se bucură din plin de frumusețile și plăcerile vieții fericite pe care o trăiește astăzi.

Fotografia înfățișează pe cele patru fiice ale colhoznicului Bank, din regiunea Lvov, distrîndu-se în parcul colhozului.

Roirea artificială a familiilor de albine

Continuând a răspunde cititorilor care se ocupă cu albinăritul, dăm mai jos răspunsul tov. Dr. Bogdan Teodor, specialist în apicultură.

Roirea naturală a familiilor de albine care se produce la întâmplare, slăbește puterea familiilor și micșorează producția de miere și ceară. Odată cu introducerea stupilor sistematici au apărut metode de roire artificială prin care se poate spori după voința stuparului numărul familiilor de albine și se înlătură neajunsurile roirii naturale.

Roirea artificială se face primăvara, înaintea perioadei de roire naturală, în luna mai. Roiurile vor fi formate de la început pe șase faguri, din care patru cu puieț și doi faguri marginași, cu miere și păstură. Ei vor fi bine acoperiți cu albine. Fagurii se iau din două sau mai multe familii. Roiurile formate li se dau măci fecundate, în lipsa acestora, măci nefecundate sau în cel mai rău caz botci.

În apicultura modernă roiul artificial se face numai cu măci fecundate, păstrate peste iarnă, de anul trecut, în familii mici pe 3-4 faguri. Familia nouă se dezvoltă repede deoarece în depunerea ouălor de către matcă nu se întâmplă nici o întrerupere.

Stuparii începători pot face creștere de măci folosind metoda de roire artificială intensivă, cu ajutorul căreia se pot obține măci fecundate în cursul lunii mai.

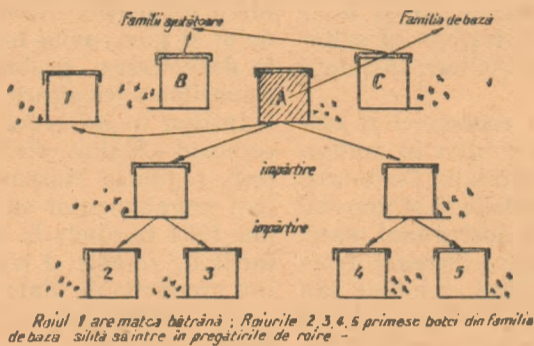
Roirea artificială intensivă este o metodă sovietică care dă foarte bune rezultate și în condițiile din țara noastră. Ea constă în împărțirea unei familii de albine după ce ea a

fost silită să se pregătească de roire, deci să crească botci.

Familia respectivă se împuternicește de 2-3 ori la intervale de 5-6 zile cu cite doi faguri cu puieț căpăcit luat din familiile ajutoare. Când au început pregătirile de roire se scoate fagurele pe care se află matca și se introduce într-un stup gol împreună cu alți doi faguri cu puieț căpăcit luați din alte familii. Roiul se așează pe loc nou în stupină.

Când primele botci din familia de bază au

Schema roirii artificiale intensive

Roiul 1 are matca bătrână; Roiurile 2, 3, 4, 5 primesc botci din familia de bază silită să intre în pregătirile de roire.

fost căpăcite, familia se împarte exact în două, așezând fagurii în doi stupi așezați unul lângă altul în locul stupului vechi. Stupii cu roiurile noi se îndepărtează zilnic cu 20-25 cm. După 4-5 zile fiecare roi se împarte din nou în două, lăsându-se fiecăruia cite 1-2 botci.

Stuparul va urmări apoi împerecherea mătcilor și va ajuta roiul cu faguri cu puieț luați din alte familii.

Cei dintii pe întreg raionul

Mălăescu M. Grigore din comuna Bălești, raionul Tg. Jiu, este un vrednic țaran muncitor. Nu odată a fost el fruntaș în comună la achitarea îndatoririlor față de stat.

Iată-l și acum primul la predatul cotei de lină. Primind chitanța nr. 1 pe raion, Mălăescu M. Grigore a spus:

— Am predat cu drag cota de lină, pentru că prin aceasta eu și alții ca mine punem că-

ramidă cu cărămidă la întărirea statului nostru democrat-popular.

În aceeași zi și țarării muncitori Ciorca Constantin, Cojocaru Tudor, Soare Gh. și alții din comuna Peșlișani au predat primii în comuna lor cotele de lină către stat.

Vasile Mihăilescu
corespondent

Gîndacul de Colorado

Gîndacul de Colorado este cel mai periculos dușman al cartofului. El se înmulțește foarte repede într-un timp scurt. O pereche de gîndaci poate da într-o vară peste 3 milioane urmași care pot distruge complet 2,50 hectare cartofi.

Stăvilirea răspîndirii lui se face descoperind și distrugînd imediat focarele ce ar apărea.

Gîndacul seamănă cu buburuza, dar este de două ori mai mare decît ea. Are culoarea galbenă, pe spinare poartă 11 pete negre la partea dinainte și 10 dungi negre pe aripi. Ouăle sînt alungite și de culoare portocalie, lipi-

te pe dosul frunzelor în grămjoare de vreo 30 bucăți. Din ouă

apar întii niște viermișori de culoare roșatică. Aceste larve

produc mari pagube, mîncînd frunzele de cartofi. Gîndacul poate fi găsit din primăvară pînă-n toamnă pe frunzele de cartofi, roșii, vinele, ardei, laur porcesc, etc., pe care le mîncă.

Căutarea gîndacilor prin culturi se va face în zilele călduroase. O atenție deosebită se va da plantelor ce au frunzele mîncate și dacă se descoperă gîndacul de Colorado se va anunța imediat sfatul popular al comunei.

Descoperirea acestui periculos dușman este în interesul tuturor cultivatorilor de cartofi, pentru a-și salva culturile de primăvară.

Cercetează dar nu dă sfaturi

Țarării muncitori din comuna Răsuceni, raionul Alexandria, care își semănaseră griul în punctul Singureni, la 15 km depărtare de comună, au văzut că griul îngălbenise și bună parte din el se culcase la pămînt. Au hotărît atunci să-l cheme în grabă pe Badea Stelian, tehnicianul de la punctul agricol Drăgănești. Acesta veni la fața locului să cerceteze terenul. Cercetînd culturile, tehnicianul dădu de zăgăreala botcii ce se abătuse a-

supra griului: se ivise gîndacul ghebos. Incepu apoi să explice cum arată gîndacul ghebos și ce pagube aduce el. Ce este principal, adică ce măsuri trebuie să ia ca să stîrpească dușmanul culturilor, despre aceasta tehnicianul n-a suflat un cuvînt. Și ce sfaturi bune putea să dea! Putea să arate că vetrele de plante (locurile atacate) vor trebui înconjurate cu șanțuri de 30-40 cm, lățime și 30 cm. adîncime, în care se împrăștie nitroxau

sau azotat de calciu. Marginile vetrelor se prăfuiesc pe o lățime de 1-2 metri cu nitroxan sau cu verde de Paris în concentrație de 0,3 la sută și var în concentrație de 0,6-0,8 la sută.

De atunci au trecut aproape două săptămîni și țarării muncitori din Răsuceni nu l-au mai văzut pe Badea Stelian prin comună lor. În același timp însă gîndacul ghebos a stricat 30 hectare semănate cu griu.

CARNET EXTERN

Deschiderea sesiunii extraordinare a Consiliului Mondial al Păcii

La Berlin s-a deschis la 24 mai 1954, sesiunea extraordinară a Consiliului Mondial al Păcii.

Printre participanții la această sesiune se află oameni dintre cei mai diferiți în ce privește națiunea căreia aparțin, profesiunea, convingerile lor politice și religioase. Iau parte vechi și încercați luptători pentru pace, cunoscuți în lumea întreagă, ca Eugénie Cotton, Go-Mo-jo, Jorge Amado, Ilya Ehrenburg, personalități de vază de pretutindeni, deputați, profesori, politicieni, oameni de știință.

Pe ordinea de zi a sesiunii se află problema interzicerii armelor atomice și termonucleare și problema securității popoarelor.

Conferința de la Geneva

Conferința de la Geneva a miniștrilor afacerilor externe a continuat în săptămîna trecută discutînd în ședințe restrînse și largite a problemelor indochineze și coreene.

În ședința din 22 mai au făcut declarații deosebit de însemnate privind problema coreeană Ciu-En-lai, ministrul Afacerilor Externe al R.P. Chineze și Nam Ir, ministrul Afacerilor Externe al R.P.D. Coreene.

Arătînd că problema unificării Coreei trebuie soluționată, Ciu-En-lai a spus că scopul conferinței de la Geneva este de a crea condițiile în care poporul coreean să poată înlăptui unificarea țării sale pe baza principiilor independenței și democrației. Poporul coreean trebuie să-și unifice țara sa, singur, pe calea unor alegeri libere, fără amestecul altor țări, toate trupele străine trebuind să se retragă din Coreea înainte de alegeri. Ținerea alegerilor pe întreaga Coree trebuie să fie sprijinită de un organ neutru, alcătuit din țări care nu au luat parte la războiul din Coreea.

Cu deosebit interes a fost ascultată cuvîntarea lui Nam Ir, care a însemnat un ajutor prețios în lămurirea unor chestiuni legate de unificarea pașnică a Coreei.

Alegeri în R. Cehoslovacă

La 16 mai 1954 s-au desfășurat în R. Cehoslovacă alegerile pentru comitetele naționale.

Din totalul de alegători, 93,6 la sută și-au dat voturile pentru candidații Frontului Național. Astfel, alegerile de la 16 mai au însemnat o puternică demonstrație a unității poporului cehoslovac în jurul partidului clasei muncitoare și a guvernului, o mare victorie a Frontului Național.

În Coreea de Sud

Li Sin Man a pornit să facă „alegeri”. Și le-a făcut.

A chemat la el pe mai marii poliției și a dat ordin ca polițiștii, îmbrăcați în haine civile, să împunzească satele și orașele. Apoi s-a trecut la tucru. Cum era hănuil vreun cetățean că este portivnic lui Li Sin Man, polițiștii îl și inhățau. Puțini au fost aceia cărora le-a fost dat să scape teferi. Pînă și conducătorul campaniei electorale a opoziției și-a dat obștescul sfîrșit după o noapte „petrecută” la poliție.

Știrile primite din Coreea de Sud arată că agenții de poliție pătrundeau în cabinele de vot, obligînd pe alegători să voteze pentru candidații liberali guvernamentali.

Să mai îndrăznească cineva să spună că Li Sin Man nu-i „democrat” cînd alegerile în Coreea de Sud au fost ticluite atît de grosolan...

„Occidentul ne propune moartea, Răsăritul oferă viața!”

Intr-una din cuvîntările sale ținută în orașul Rangon, d-na Vijaya Lakshmit Pandit, președintele celei de a 8-a sesiuni a Adunării Generale O.N.U., a criticat cu asprime politica țărilor apăsene și în deosebi a Statelor Unite ale Americii.

D-na Pandit a arătat că cercurile ce guvernează aceste țări nu sînt interesate decît de creșterea puterii armelor atomice în loc să folosească știința atomică în scopuri pașnice. „Occidentul — a declarat ea — nu ne propune decît moartea, în timp ce Răsăritul oferă viața, preconizînd dragostea între popoare”.

Viața țărănimii din țările păcii și democrației

Despre traiul nou al țărănimii maghiare vorbește și fotografia de mai sus. Multe țărânci muncitoare au cumpărat cărucioare pentru copii.

Păstorita Păunca Jelascova lucrează în gospodăria de stat din Karnobat (R. P. Albania). Prin munca ei însușită, Păunca este o pildă pentru crescătorii de oi din Albania.

Trandafirii constituie una din bogățiile de seamă ale R.P. Bulgaria. La poalele munților Rodope se întinde o vale cunoscută în geografie de „Valea Trandafirilor“.

Iată în fotografia de mai sus tinere țărânci bulgare la cules de trandafiri în regiunea Carlova.

Moșierul și argatul francez

Pământuri întinse cultivate cu grâu, orz, ovăz și livezi de pomi fructiferi. O clădire cenușie care seamănă cu o închisoare. Două tractoare, vaci, cai și câteva case dărăpănate pentru muncitorii agricoli. Toate acestea aparțin moșierului francez Thierry și fac parte din ferma des Granges, așezată pe pitorescul podiș de Saclay (Franța).

Dar pământul trebuie lucrat, vitele îngrijite, tractoarele puse în funcțiune. Lui Thierry îi trebuie muncitori. Robert Heurguier are 24 de ani. El s-a angajat împreună cu familia sa, ca muncitor agricol, pe moșia lui Thierry. Li s-au făgăduit câte 15 mii franci pentru un hectar cultivat cu sfeclă de zahăr.

Au trecut luni de zile de când s-a terminat culesul sfeclii de zahăr la ferma lui Thierry. Totuși nici până astăzi muncitorul agricol Robert Heurguier n-a luat banii care i se cuveneau. Thierry n-a consimțit decât să-i dea un acout de 4.000-5.000 de franci. Când muncitorii îi cereau socoteală, el se făcea că nu aude. Pe Robert Heurguier îl chinuiau grijile familiei. Aceleași întrebări îi veneau adesea în minte: De ce nu i se plătește truda lui? Cu ce să-și hrănească familia?

I-a cerut stăpinului socoteala după înțelegerea dinainte. Drept răspunsul moșierul Thierry l-a amenințat cu alungarea de pe moșie. Năpăstuirile nu mai conteneau. Moșierul a dat poruncă să i se taie argatului lumina și apa. Până și drumul care ducea la izvorul de apă i-a fost închis. Robert Heurguier și-a dat seama că singur nu-și va putea câștiga drepturile de la moșier. El a luat drumul primăriei din Palaiseau, ai cărei consilieri municipali sînt în majoritate comuniști. S-a adresat și sindicatului.

Intr-o bună zi, în curtea fermei des Granges, dis de dimineață, a sosit o delegație în frunte cu consilierii municipali comuniști și activiști sindicali. Veniseră să-l susțină pe tovarășul lor Heurguier. În furia, moșierul a chemat poliția pentru a izgoni delegația. Polițiștii însă au trebuit să-i asculte pe delegați, să viziteze locuința lui Heurguier, să recunoască nedreptățile care s-au făcut. Scrișnind din dinți, Thierry, a trebuit să renunțe la măsurile teroriste pe care le luase. Iar Robert Heurguier și-a dat seama că putere au pumnii lui înțeleștați, ura lui dreaptă, dacă este ajutat de tovarășii săi, de comuniști.

Lupta popoarelor din Patet-Lao și Khmer

Pace, independență, unitate și democrație! Acestea sînt năzuințele fierbinți ale popoarelor din Khmer și Patet-Lao, țări care ca și R. D. Vietnam sînt așezate în peninsula Indochina din sud-estul Asiei.

Încă din veacul trecut bogățiile celor două state au atras pe colonialiștii francezi. Recoltele de orez, porumb, cafea, ceai și trestie de zahăr strinse de pe ogoarele Patet-Lao-ului, zăcămintele de cositor, aramă, fier, cărbune, aur, platină și pietre prețioase aflate în subsolul țării, bogățiile ale poporului, erau stoarse de colonialiștii francezi. Cele 3 milioane de locuitori cit numără Patet-Lao, nu se bucurau decit de un singur drept: acela de a fi întemnițați atunci cînd îndrăzneau să cricenească împotriva ocupanților. În toată țara erau abia cîteva școli; în schimb colo-

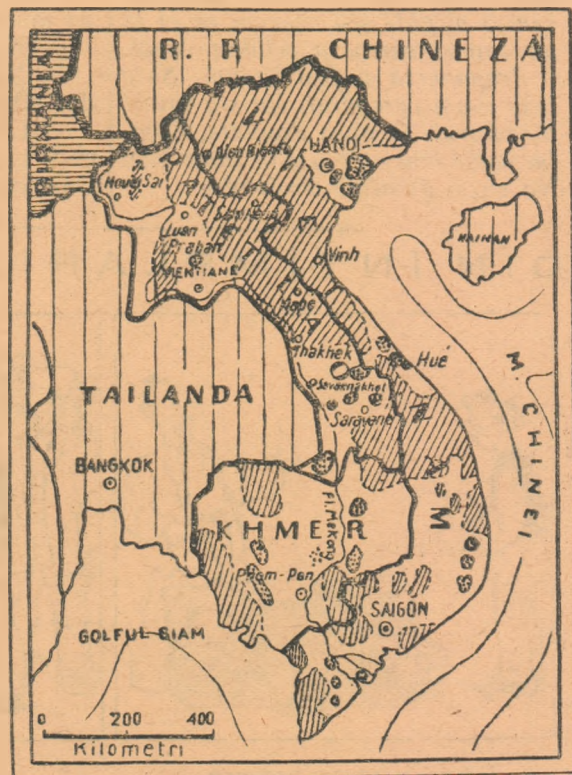
nialiștii francezi au avut grijă să construiască sute de temnițe și închisori în care zăceau cei mai buni fii ai poporului. Stăpînirea franceză a lăsat poporul în neștiință de carte, 95 la sută din populație fiind analfabetă. În toată țara nu există decit o singură cale ferată lungă de 6 km. Aceeași cruntă exploatare au avut de îndurat și cele patru milioane de locuitori, cit numără poporul din Khmer.

În 1945, după înfrîngerea imperialiștilor japonezi și însufleții de succesele obținute de poporul vietnamez în lupta pentru libertate și independență națională, popoarele din Patet-Lao și Khmer au pornit la luptă pentru înlăturarea stăpînirii colonialiștilor francezi. Astăzi, mai mult de jumătate din teritoriul Patet-Lao-ului a fost eliberat, iar regiunile din Khmer eliberate

de partizani, reprezintă o treime din suprafața țării. În regiunile eliberate au fost instaurate guverne de rezistență populară, grupînd în jurul lor toate forțele patriotice ale popoarelor din Patet-Lao și Khmer.

Năzuințele spre pace și libertate ale celor două popoare sînt aduse la cunoștința întregii omeniri la conferința de la Geneva, de delegatul poporului frate din R. D. Vietnam — Fam Van Dong — și susținute cu căldură de delegațiile sovietică și chineză.

Lupta popoarelor din Indochina — Vietnam, Patet-Lao și Khmer — răstoarnă planurile colonialiștilor francezi și ale intervențiștilor americani. Cotropitorii își dau tot mai bine seama că aceste popoare îndelung asuprite sînt însetate de libertate și nu există forță în lume care să le îngenunche.

Teritoriile eliberate din Vietnam - Patet-Lao și Khmer   Regiunile mișcării de partizani   Teritoriul ocupat de trupele franceze

ÎN ACUL „ALBINEI”

Prin raionul Bistrița

„Metoda” lui

— Moș Ioane, ți-a trimis flăcăul carte poștală de la armată. Scoate bani să ți-o dau.

— Suguiești băiete, ce bani să-ți dau, doar te plătește statul.

— Hei, moșule, eu nu glumesc. Nu-ți dau cartea ce ți-a trimis-o flăcăul, pînă ce nu cumperi de la mine două poștale nescrise și trei timbre.

Moșul a înghițit în sec și n-a mai zis nimic.

— Hei, moșule, asta-i metoda mea, s-o știi. Ce părere ai?

Are dreptate Ion Pinte, factorul poștal din Bistrița: aceasta e metoda lui.

Avem o dorință: să cunoaștem ce părere are oficiul P.T.T.R. Bistrița despre metoda factorului poștal.

Oțel Adrian
corespondent

Dacă n-ai prieteni

Mergeam împreună cu bacii Peter pe ulițele comunei Teaca. În dreptul restaurantului cooperativei m-am oprit.

— Vrei să măninci? m-a întrebat bacii Peter.

— Nu, vreau să cumpăr țigări.

— Ești rudă cu Aruncutean, gestionarul?

— Nu!

— Dar cu Vodă Ion, vânzătorul?

— Nici!

— Dar prieten ești cu vreunul din ei?

— Nici prieten nu sînt.

— Atunci lasă-te păgubaș. Dacă nu le ești rudă sau prieten nu capeti țigări.

Intr-adevăr, n-am căpătat.

Cobut Ioan
corespondent

Greutate neverificată

Voiam să cumpăr 20 kilograme de sare de la cooperativa din Vișoara. Un vânzător mi-arată doi drobi și-mi face semn să-i iau.

— E prea puțină, s-o cîntărim.

— N-avem cîntare, le-a dus președintele la verificare și nu le-a mai adus.

— Știi ce, îmi spune un cumpărător. Pe fiu-meu l-am cîntărit acum șapte zile, are 20 de kile. Facem o pirghie și-l așezăm pe el la un cap și sarea la celălalt capăt.

Propunerea a fost bună. Sare însă n-am cumpărat. Nu s-a învoit vânzătorul. Și avea dreptate. Copilul poate mai crescuse în șapte zile. Nu era o greutate verificată.

Din Tirnova

Doctorul Falcoșanu nu se poartă cu toți bolnavii la fel. Pe cei trecuți de 50 de ani nu-i consultă că-s bătrîni, pe cei de 30 că-s în puterea vîrstei, iar pe copii fiindcă-s prea mici. După cum vedeți nu se poartă la fel că.. unele sînt motivele pentru care nu consultă copiii și altele pentru care nu consultă bătrîni.

Sînt și dintre aceia pentru care doctorul se face praf. Pușini, dar sînt. Iar cînd îi consultă doctorul

mai deapănă cu aceștia și amintiri despre vremurile dinainte.

Nu poate uita timpurile de atunci și din cînd în cînd își mai dă în petic. Bunăoară cu loturile învățătorilor. Le-a însămintat și gata. Fără să întrebe pe cineva. Ce, parcă pe vremea lui întreba cînd lua ceva? Lua și gata.

Și acum a luat dar... nu-i gata. Au și cei de la raionul Ineu ceva de spus. Nu numai pentru loturi. Pentru toate cite le face.

Bine o duce Telesman Andrei, farmacistul. Din camera lui dă în farmacie. Doar ușa e la mijloc. De vine vreun chiabur la miezul nopții să ceară medicamente, îl poștește înăuntru. În casă, nu în farmacie. Dacă vine însă Ștefan Gheorghe, de pildă, să-i ceară un antinevral-

gic că-i plesnește capul nevaste-sii de dureri, farmacistul îi spune:

— Ai sosit cu cinci secunde mai tirziu. Tocmai voiam să închid.

Și închide. Nu înainte de a-l da pe țaran afară. Cum? Se pricepe el din vremea cînd avea farmacie proprie în Sintana.

Scrisorile lui Nic Jermolov

(3)

M-a chemat cineva în ospetie într-un sat de lingă Cluj și cînd mă găteam s-o pornesc la drum picară depeșele: „Vino urgent la Buda”. „Te așteptăm la Dărîmași”. „În drum abate-te și pe la Joița”. Pas de mai pleacă la Cluj. Așa că m-am suit în trenul de Iași.

N-am fost primit la gară, dar la căminul cultural din Buda tot am nimerit. În prag m-a întâmpinat tovarășul Bălan Gheorghe, directorul. În loc de bun venit mi-a zis: „Pe aici nu se trece”. Adică voia să spună că nu-mi dă voie în cămin.

Dacă am văzut că nu pot trece, am ocolit căminul, m-am ridicat în vîrfurile picioarelor pe la ferestre, că-s mărunțel de stat, m-am cățărât pe zid, dar înăuntru n-am putut vedea. Afurisite perdele, îmi zic, și-n gînd, să n-audă directorul că mă învîrt pe acolo, blestemam toți pătanjenii... Ei țesuseră perdelele cu pricina. Pînă la urmă am pătruns și-n cămin.

Cînd directorul a dat iar cu ochii de mine m-a luat la rost.

— N-ai plecat?

— Nu c-aș vrea să citesc o carte, dar aflai că n-aveți bibliotecă.

— Cîntăi-a spus, minte. Avem cărți multe, rînduite frumos și păstrate curat. Hai să-ți arăt.

Mi-a arătat un dulap, dar dacă erau cărți în el nu știu. Era cu fața la perete și directorul n-a vrut să-l întorcă.

— Dar conferințe s-au ținut la cămin? l-am întrebat eu într-o doară.

— Sigur că s-au ținut.

— Multe?

— Asta nu mai știu, că-n 1953 era alt director.

Amărit am plecat la Dărîmași. Acolo m-am dus întîi la bibliotecă.

— Aveți cartea „Ogoare noi”?

— Da — mi-a răspuns bibliotecarul.

— Dă-mi-o și mie.

— Păi, să vedeți, e...

— La cititori, nu face nimic, dă-mi „Pămînt desțelenit”.

— Și asta e...

Bravo, așa mai zic și eu. Aveți mulți cititori.

— Cititori? Cititori n-avem de loc, că nici cărțile nu le mai avem decît în registru.

La Joița n-am mai fost. Mi-a ajuns cît văzusem la Buda și Dărîmași.

Dar o să mai trec pe acolo să văd dacă vizita mea n-a fost de po-mană.

Între prieteni

— Vezi, nea Guzgă? De ce să te mai duci la M.A.T. să dai atîția bani, cînd aici putem bea liniștiți spirt sanitar. Pui puțină apă să-i tai din tărie și gata. Nu te costă nimic.

— O fi, măi Tomiță, dar unele lucruri trebuie plătite. Uite, căratul lemnelor, nu trebuie plătit?

— Ași, ce plăți? Nu-s destui oameni care au cite un betesug? Dacă-mi cară lemnele de care vorbeai, sau îmi fac alt servici, că-n gospodăria mea, slavă domnului, se găsește de lucru, le dau și lor doctorii. Dacă nu, meargă sănătoși.

— Păi, parcă Ministerul Sănătății dă unele medicamente gratis...

— Ministerul dă gratis, că n-are greutăți, dar eu am, și d-aia le dau pe bani peșin.

— Da, ai greutăți... Uite, îți zidești o casă nouă...

— Nu-i frate nici o greutate să-ți înalți casă. Uite la mine: nu-mi ajungea de-o ușă. Am luat-o de la dispensarul din Tansa. Îmi mai lipseau vreo cinci sute de lei, dar mi-au venit azi dimineață!

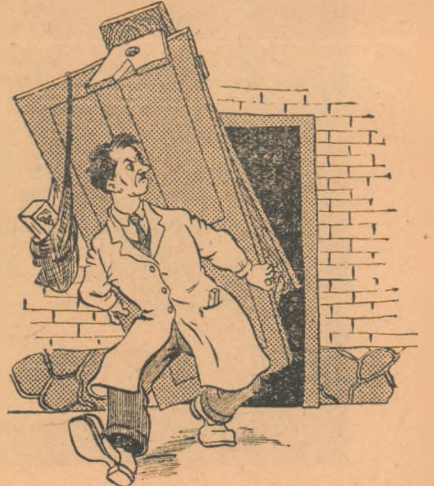
— Zău? De unde?

— De la Minister!

— Ți-a trimis Ministerul bani?

— Ași, cum să-mi trimită bani? Ce-i frate cu tata? A trimis niște streptomycină gratuit, pentru Pop Mihai Elena. O vînd și gata, cinci sutare!

Toma Mihai, oficianatul sanitar din Tansa, raionul Negrești, aruncă

o privire compătimitoare pădurarului Guzgă...

— După cum vezi, nea Guzgă, am încredere în d-ta. Mi-am deschis baierile inimii.

Ar fi timpul ca Toma Mihai să-și deschidă baierile inimii în fața judecătorilor, iar pentru a despăgubi statul, să deschidă și baierile pungii.

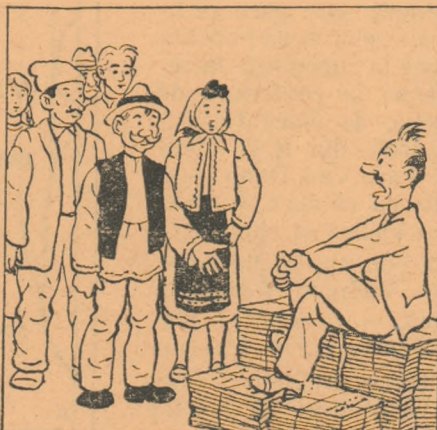
După o corespondență trimisă de C. Tăbăcaru

DIN ÎNTÎMPLĂRILE LUI MOȘ ARDEI (5)

Desen de F. CALAFETEANU

— Dă-mi și mie o broșură...
— Nu! Le am cu semnătură...

— Pierdeți ziua, nu vă pasă?
Voi n-aveți treabă acasă?!

— Na și ție, na și ție,
Că-s destule, pesle-o mie...

— Iar venirăți? Ce mai vreți?
— Din broșură să înveți!...